

Saalænge Statskassen yder Bidrag til Islands særlige Udgifter, erholder Rigsdagen aarlig en Gjenpart af dets særlige Regnskab.

§ 6.

Spørgsmaalet om Islands Deeltagelse i Rigsdagen forbeholdes, men kan ikke afgjøres uden Althingets Samtykke.

Love om Rigets almindelige Anliggender kunne kun bringes til umiddelbar Anvendelse paa Island, naar Saadant bestemmes i selve Loven, som da skal bekjendtgjøres paa Island i det danske og islandske Sprog.

Indtil anderledes bestemmes ved en af Rigsdagen vedtagen Lov, svarer Island intet Pengebidrag til Rigets almindelige Anliggender. Bestemmes det ved en saadan Lov, at Island skal yde et Bidrag i Mandstab til Rigets Forsvar, navnlig Søværnet, vil Maaden, hvorpaa det skal tilveiebringes, være at fastsætte af den særlige islandske Lovgivningsmagt.

§ 7:

Denne Lov træder i Kraft samtidig med den i § 1 omhandlede Forsfatningslov for Islands særlige Anliggender.

vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.

Dermed bortfaldt det fra Folkethinget oversendte Forslag. De enkelte Paragraffer i det vedtagne Forslag betragtedes som vedtagne uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredie Behandling fattedes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 45 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens tredie Behandling, bedes indleverede i Bureauet inden førstkommende Torsdag Middag Kl. 12.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag, Kl. 1 1/2. Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præsterede militaire Fribefordringer.

Mødet hævet Kl. 4 1/4.

Tredsfindstyvende Møde.

Tirsdagen den 2den Februar Kl. 1 1/2.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præsterede militaire Fribefordringer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2501—2, jfr. Sp. 1825—32; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 3686 ff.)

Lehmann: Det er en Ærv fra Fortiden, som bestemmer mig til strax at udbede mig Ordet med Hensyn til dette Lovforslag. Det vil jo være i det høie Things Oriindring, at et Lovforslag, som paa ganske forsvindende Forskjelligheder nær var overensstemmende med med det nærværende, tidligere har været til Forhandling her og da blev forkastet. Jeg troer at kunne sammensatte de Grunde, der bestemte Landstinget til at forkaste det, i meget faa Ord. Den første Grund var den Erkjendelse, at de, der have præsteret Ægter til den danske Armee, kun have ligefrem opfyldt en dem efter Lovgivningen paahvilende Pligt. Det er en Skat, der er ydet, og det er ovenikjøbet en Skat, der er ydet under Forhold, hvorunder Enhver, selv om han ikke havde staaet under Udpantnings- eller Executionstvang, dog gjerne vilde have rakt Haanden til dens Udredelse for dertigjennem at yde sit Bidrag til Landets Forsvar; men aasset herfra er det en ligefrem ved Lovgivningen paalagt Ydelse, og det er ikke Skik og Brug at tilbagebetale lovligt erlagte Skatter, i Særdeleshed naar Statskassen, som skulde tilbagebetale dem, ingenlunde strutter af Overflod, og naar de, der skulde modtage den, ingenlunde trænge dertil. Den næste Grund var uden Tvivl den, at det hele Spørgsmaal om Erstatning for Skade, der var tilføjet i den sidste Krig, vistnok fra alle Sider har været betragtet som endeligt afluttet med den store